

Dvanajst roparjev.

Čunkemu ~~mnajnemu~~ gradiču stanoval je neki bogat vitez
z svojo ženo in hčerjo. Bili so vsi zelo pobožni. Ko se
je približal božič šla sta vitez in žena k pobožnosti le
hčer je doma ostala. Ko se je bližalo k eni uri zagleda
hčer vitez 12 roparjev, zelo se je vstrašila, pa obrabi se
vzame očetov meč, ki je na steni visel in gre k vratmi,
ko pridejo roparji vrt ~~stang~~ stopnic vstakemu glavo odseka
in jih na stran na položi, ko pol ure preteče, jih znova
pride 12. in tudi te pomori le ~~ta~~ zaboji, ki je bil pogla-
var, ~~ne~~ ji odvije. Ko strarši domov pridejo, jim vse
to pove, strah in groza jih obide in se Bogu zahvalijo
za rešenje. Nekaj mescev je že preteklo, ko se je bilo
to zgodilo.

Nekoga dne potem pride zelo bogato obleden mož, in prosi
starše, da bi mu hčer dali za ženo, kar radi store.

Čkmalu potem je bila ženitovina, in gospod se je z ženo
odpeljal. Dolgo ~~da~~ ^{sta} se vozila, potem prideta do nekega grada,
kteri je bil gospodar nekoliko časa sta se dobro žimela,
potem ji pokaže vse sobe. Enkrat jo pelje v podzemeljike
lukne, kjer je imel mnogo mrtvih trupel. (Ta gospod
je bil poglavar roparjev, ki jih je na božični dan pomorila)
In ji reče: „Ali me ti poznaš, kdo da sem, ona mu odgovori:
„Ne“ Nato mož pravi jaz sem tisti, kterega si ti
hotela umoriti. Ona se zelo prestraši. Na tem mestu
se bodem umoril. Ona pa odgovori: Pokaži mi ~~ta~~ ^{pa} se
je meč kaj oster, in ji ga pokaže, ona pa ~~meč~~
mesto, da bi mu snec nazaj dala, mu pa z mečem glavo
odseka. Potem hiti nazaj in reče klapcu, da naj naglo
vpreže voz ~~x~~ in jo pelje na svoj dom. Ko pride domov
jim vse pove, in so bili zelo veseli, da je obšla
roparjem.

od gospodarja

/